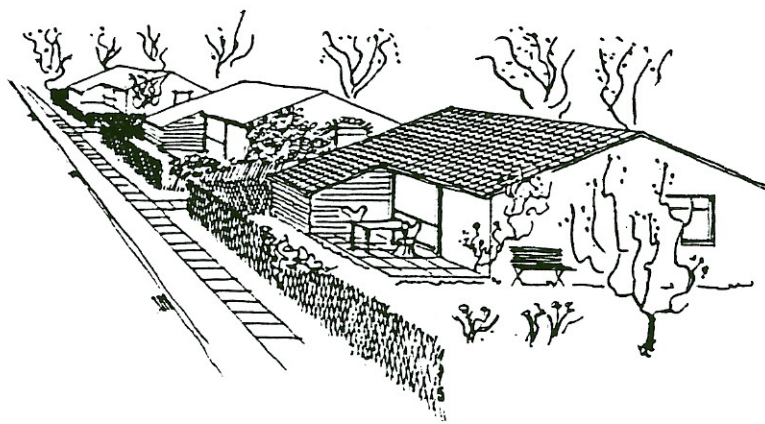

KOPI

LIVET PÅ KONGESTIEN 1941- 1996

MARIANNE LÜTZEN BONDE

1996

"For blot 10 Aar siden var Virum i Lyngby-Taarbæk Kommune et sted hvor Københavnerne kun kom, hvis de var Naturentusiaster med Forkærlighed for Turen rundt om Furesøen. Fra Kongevejen vandrede man ad den gamle Virumvej gennem Landsbyen, en ufordærvet sjællandsk Idyl med Høns på Vejen og Stokroser op ad Husene og hvad der ellers er idyllisk, et stemningsfuldt Udgangspunkt for Flugten fra Byens Gader. Fodgængere tog Toget til Lyngby, gik over Virum til Fiskebæk, nød den "medtagne" Mad paa Kroen, rundede Søen efter et Hvil og stod saa paa Toget igen i Holte.

Det var vel i første Omgang disse Turiststimer, der fik statsbanerne til at anlægge et saakaldt Trinbræt ved Virumvejen? Eller det var Virum selv, der vilde anerkendes som By? Motiveringer uanset kom Trinbrættet i 1928." ¹⁾

Indledning

Kongestien er en almindelig villavej der går fra Virumvej i nord til Hummeltoftevej i syd med 76 etplanshuse, de fleste hvide med røde teglstenstage, beliggende i et område med andre villaveje med dobbelthuse og rækkehuse. De øvrige veje hedder Frugthegnet, Hybenvej, Kvædevej og Kaplevej.

Kongestien var den første af disse veje der blev anlagt i 1941, de øvrige kom til i 1942, 1943 og Frugthegnet til sidst i 1958. Når man står i den ene ende af vejen og ser ned ad den, er det mest karakteristiske de grønne græsrabatter, som lyser meget op om sommeren, der er også en del store træer og vejen ser velholdt og hyggelig ud.

Hvordan er livet så på denne vej i 1996? Der er stor forskel på om det er vinter eller sommer, om vinteren er der ikke så meget liv på vejen, folk sidder indenfor, undtagen hundelufferne og enkelte kondiløbere som vover sig ud. Hvis der er meget sne, møder man selvfølgelig altid nogle andre der er ude og skrabe sne, men om sommeren er Kongestien anderledes livlig. Her bliver virkelig snakket over hækkene, på vejen og i indkørslerne. Når foråret begynder, og folk kommer ud af husene, starter fællesskaberne igen, børnene leger på vejen, cyklerne kommer frem og rulleskøjterne og bilerne og vinduerne bliver pudsede. Alle disse aktiviteter ender ofte med en fælles kop kaffe, the eller øl på terasserne eller i indkørslen.

På vejen bor både børnefamilier, ældre ægtepar og enlige.

Hvordan er vejens historie mon?

Kongestiens tilblivelse

I 1941 blev Kongestien oprettet som villavej i Virum. Allerede i 1930'erne var der stor aktivitet på byggeområdet i Danmark, og i Virum gav det sig udslag i et stærkt stigende beboertal. Fra 1935 til 1938 blev indbyggertallet fordoblet fra 2.000 til 4.000, og i 1946 boede der ca. 10.000 indbyggere i Virum, så det var nogle år med store ændringer.

Det område Kongestien er anlagt på var oprindeligt æbleplantage, og den matrikel 17a, som vejen er udstykket fra, hørte til 1 gård nemlig Tinggården, som stadig er beliggende for enden af Kongestiens nordlige del, på det stykke der er delt af Virumvej.

Når man kørte ned ad Kongestien i 40'erne var der marker på alle sider, hvor der nu er villaveje. Hummeltoftevej var en landevej, og der gik en ridesti for Christian den X nede i Kongestiens baghaver. Han red fra Sorgenfri Slot til Frederiksdal ad den sti, og holdt øje med byggeriet af husene.

I 1940'erne var der i Danmark en statslånsordning, der nærmest fik parcelhusbyggeriet til at eksplodere. Især Virum fik mange af disse statslånhuse.

De første planer omkring Kongestien gik ud på at der først skulle bygges 84 enfamilie-huse, udarbejdet af arkitekt Mogens Lassen og civilingeniør Ernst Ishøj. Bag dem stod et konsortium bestående af sagførerfuldmægtig Aksel M. Olsen og murermester Hans Petri, der kom til at fungere som bygherre. Statslånene kunne kun ydes direkte til den fremtidige ejer, og prisen var på forhånd fastsat til 15,200 kr. Udbetalingen var på mellem 1.500 kr - 2.500 kr.

Materialerne til byggeriet var helt nye; ingeniør Ishøj havde netop vundet 1. præmie i en konkurrence der havde været udskrevet om økonomiske hustyper af danske materialer, hvor han havde foreslået at anvende specielt formede mursten støbt af klinkerbeton, hvorved man kunne opnå bedre isolerede huse til priser på linie med teglstensbyggeri. Mogens Lassen og Ishøj havde tegnet husene så ikke kun ydervæggene, men også tagkonstruktionen skulle være af klinkerbeton. De brugte ikke tømmer, og tagstenene skulle støbes fast på en samlet betonflade. Formålet skulle være at give boligen det størst mulige rumfang og alligevel opnå en varmeisolationsevne, der var væsentligt bedre end hidtidige bygningskonstruktioner.

Hvert hus indeholdt to værelser, to kamre, køkken, bryggers og bad foruden tilbygning til brændsel og redskaber. Det bebyggede areal var 72 kvadratmeter, med en håndværkerudgift på under 150 kr. pr. kvadratmeter. ²⁾

Det indre af husene var udnyttet til sidste kvadratcentimeter for at få bedre luftcirkulation og interessante rumlige forhold. Forstuen belystes af et tagvindue, og i den kombinerede spise- og dagligstue fik en stor blomsterkasse lys fra et tagvindue i samme form som blomsterkassen. Skydedøren til haven der havde råglas forneden, og var patenteret, søgte at inddrage terrassen i stuen om sommeren. ³⁾

At de nye materialer ikke var så gode, som man havde troet, viste sig allerede i den første vinter, da husene ikke var tætte, og folk nærmest flygtede fra Kongestien. Der var ikke orden i byggeriet eller i byggeattesterne, og derfor kunne der heller ikke opnås de statslån der var regnet med, hvilket forårsagede at der ikke kunne oprettes skøde, dvs. at folk boede gratis i starten. ⁴⁾

Der er mange rygter på vejen om at bygherren, som må være Hans Petri, begik selvmord i et af husene pga. at han var nødt til at reparere på tagene i alle husene, og derved gik fallit.

En af beboerne på vejen udtaler:

"Det var meget dårlige materialer, og tagene var utætte på grund af deres konstruktion, det var så galt at bygmesteren måtte lave tagene om, han måtte tage teglene af, og lægge tagpap neden under. Han gik fallit på grund af det, og han hængte sig i et af husene" ⁵⁾

Der blev aldrig bygget 84 huse. Der findes på Kongestien i alt 76 huse i 1996. I 1941 blev der bygget 36 huse, de resterende 40 huse er bygget senere i 1940'erne og enkelte i 1950'erne, af forskellige murermestre. De fleste ligner Mogens Lassens huse, men der er ikke ovenlysvinduer i de senest opførte, og der er små forskelle.

For at illustrere hvordan det var at flytte ind på Spurveskjulbakken, som Kongestien hed i 1941 fortæller en anden af beboerne:

"Vi så på byggeriet, som ikke var færdigt, men der var solgt et hus til en ingeniør og et til en arkitekt, og så lå det her hus midt imellem, og så sagde jeg, at jeg ville have det her. Længere nede af vejen var der også huse til salg, men der var så sumpet at der svømmede ænder rundt, så det skulle jeg ikke have noget af. Jeg købte så huset her, og vi sagde lejligheden op, men da vi så skulle flytte ind, var huset stadig ikke færdigt, så vi måtte flytte i et lånt sommerhus.

Det kunne ikke blive ved med at gå, fordi det begyndte at blive koldt, og den første sne faldt i oktober. Så en dag fik jeg nok, og jeg cyklede herud, og håndværkerne sad her i huset omkring kakkellovnen, og så sagde jeg til dem, at i morgen skulle de være færdige og ude, for da flyttede jeg ind. Men de var jo ikke færdige med vindueskarme eller noget, men jeg sagde at det kunne jeg selv lave færdig. Der manglede også køkkenbord. Min kone græd og sagde, at vi aldrig skulle være flyttet fra vores varme lejlighed. Der var is på væggene, og der manglede afløbsriste og andre ting.

Vi fyrede med nøddekoks, som var nogen små nogen, og det fusede bare op igennem skorstenen. Ovenlys vinduet skulle jo mørklægges, og det var besværligt, men vi fik konstrueret et hejseværk".⁶⁾

Når det nu var så dårligt et byggeri, hvorfor flyttede folk så til Kongestien? Samme beboer som ovenfor fortæller:

"Det var jo under krigen, og jeg boede i Vognmandsmarken på Østerbro. Bryggervangen skole, som lå lige ved siden af var besat af tyskerne, den blev brugt til indkvartering. Der var en farlig larm med piger der rendte ud og ind, og så var det tæt på Ryvängen, hvor tyskerne jo begyndte at skyde sabotører. Det fik jeg nok af, jeg ville ikke bo der mere, så jeg sagde til min kone at vi tog cyklerne og kørte ud og så på Kongestien, som vi havde hørt om."⁶⁾

Samtidig var der stor bolignød i Danmark, og husene havde en rimelig pris, hvilket de blev ved med at have i mange år fremover.

Området med søerne og Åmosen har altid været attraktivt, og mange ville gerne væk fra byernes larm, samtidig med at jernbanen var udbygget, så det ikke tog så lang tid at komme til byen på arbejde med toget.

En beboer der flyttede ind i 1951 fortæller hvorfor han valgte Kongestien:

"Jeg er vokset op i Nyhavn, jeg er født i 1912 og boede der i 30 år. Dengang kostede en lejlighed 1200 kr om året i leje, men da Nyhavn så begyndte at blive moderniseret og blev mondænt steg huslejen til 10.000 kr. om året, og det kunne vi ikke betale. Så fik vi en lejelejlighed i Peder Skramsgade, men den var mørk og dårlig, og da vi fik Karin var hun altid syg, og så kiggede vi efter et sted med lys og luft. Vi havde hørt om Kongestien hvor der var store grønne områder, og huse bygget af arkitekt Mogens Lassen, og så kiggede vi på husene. Der var flere til salg på den tid, så vi kunne vælge. Vi valgte dette hus, fordi det var billigt, hvis vi ville have haft et med kælder, skulle vi betale 5.000 kr. mere, og det var mange penge. Huset kostede 35.000 kr med 5.000 kr. i udbetaling, og det var lidt billigt, men det var på grund af at det var meget dårligt holdt".⁵⁾

Vejens navn

Kongestien hed oprindeligt Spurveskjulbakken efter landstedet Spurveskjul, hvor digteren Christian Winther ¹⁶⁾ boede i en periode.

Vejen fik navnet i 1941, men på grund af det dårlige byggeri på vejen fik navnet en dårlig klang, selv efter at skaderne var udbedret på husene.

I 1951 fik en af beboerne imidlertid en god idé, idet han kom i tanker om at Christian X havde redet på stien i baghaverne. Resterne af stien og den hæk, der lå ved den, kan endnu ses i flere haver på nabovejen Frugtheget. Nogle grundejere på Kongestien har endog, af historiske grunde, "tilbagekøbt" disse stumper af stien fra deres naboer på Frugtheget.

Denne omtalte beboer skrev så til prins Knud, der boede på Sorgenfri slot, og foreslog at man omdøbte vejen til Kongestien til minde om Christian den X.

Prins Knud blev rørt over at man på denne måde ville mindes hans far, og kontaktede derefter den daværende borgmester Fenneberg, der ikke var manden, der gik af vejen for et godt initiativ, og Spurveskjulbakken blev døbt Kongestien.⁷⁾

Bierne og Tobakken (Lidt om livet på Spurveskjulbakken (Kongestien) i 1940'erne)

I 1940'erne var livet på Kongestien og i det øvrige Danmark anderledes, end det er i dag. Pengene var færre blandt folk, og samtidig var mange varer rationerede under og efter krigen. og man producerede mange flere ting selv i sin have, end man gør i dag. Man kunne bl.a. dyrke tobak og honning i en villahave, som en beboer her fortæller:

"Jeg begyndte at dyrke tobak i min have. Man kunne købe tobaksfrø, og så dyrke planterne i baghaven. Der skulle mange planter til, så skulle de tørres og presses og trykkes sammen med sveskesovs, og så skar vi dem i skiver på brødmaskinen. Derefter tog jeg en salmebog, og hev siderne ud af den, og rullede tobakken i. Man kunne ikke få papir. De smagte ikke så godt de cigaretter, men jeg røg dem, og min nabo kunne vældig godt lide dem, så han fik nogen. De blev limet med noget specielt lim, jeg har glemt hvad det hedder."

"I 1946 startede jeg også med at få bier. Jeg havde en arbejdskammerat der havde bier, og han fik dronningerne fra Thunø, fordi de var rene der. Så jeg var i lære i 14 dage på Thunø i hvordan man lavede honning. Dengang var sukker rationeret, men når man lavede honning kunne man få 2 sække sukker om året, og jeg skulle kun bruge den ene, så jeg byttede den anden væk til kaffe, som også var rationeret. Jeg havde 6 stader, og jeg solgte honningen på arbejdet og til naboer. Det var jo et godt sted at have bier, fordi Kongestien ligger på en gammel frugtplantage, og der hvor Frugtheget nu ligger, var der stadig frugtplantage. Men da husene der blev bygget i 1952, kom det til at blive lidt for tæt på staderne. En dag da jeg

kom hjem fra arbejde, var min kone helt ophidset, fordi konen nede fra baghave naboen råbte, at der var bier i hendes barnevogn. Jeg kunne ikke komme igennem hækken, så jeg måtte hele vejen udenom, og have min kube med. Bierne havde sværmet, og var fløjet over i hendes have og havde sat sig i hendes barnevogn, som hun havde sat ned i baghaven med sit barn, der skulle sove. De havde heldigvis ikke stukket barnet, og jeg fik bierne samlet op i kuben, men så syntes jeg alligevel at det var for farligt. Så jeg stoppede. Dvs. jeg havde bier i ca. 10 år."

Nabovidtforeningen

I begyndelsen af 1970'erne var der en selskabelig forening på vejen der bestod af 10 huse, som alle lå i den nordlige del af vejen. Om foreningens start og virke fortæller en af de medvirkende ved starten:

"Det startede med at dem der boede oppe i vores ende, havde fået det meget hyggeligt med hinanden, vi lånte ting hos hinanden og nogle af damerne havde en hundeturklub sammen.

Da Ole blev 60 år, vågnede jeg klokken 7 ved en infernalsk larm, og jeg for ind til Ole for at se hvad det var, hele hans soveværelse var badet i lys og der var en dytten og tuden. Så havde Mogens samlet naboerne og fået dem til at parkere deres biler sådan at lygterne vendte mod Ole's vinduer, de satte så fuld lys på bilerne og tændte hornene. Derefter ringede det på døren, og jeg for rundt i badekåbe, og skulle til at sætte vand på, men så kom alle naboerne ind med termokander med kaffe og te og brød og det hele, og så lavede vi stort morgenbord. De havde så købt en kasse øl til Ole med 30 forskellige øl i, og på hver øl havde de skrevet et digt. Jeg ærgrer mig over at jeg ikke har gemt flaskerne.⁸⁾

Det blev vist starten på foreningen, for siden kom vi altid hos hinanden til runde fødselsdage, og hvis vi syntes der var for længe imellem fødselsdagene lavede vi en udflugt. Vi lavede 2 store udflugter med børn og børnebørn. Den ene gik til Frederiksdal, hvor vi vandrede ned og sejlede med Bådfarten til Fiskebæk, hvor vi så spiste vores medbragte mad, derefter sejlede vi til Holte, og drak kaffe i Jægerhuset. Nitta havde arrangeret at der var biler der ventede ved Jægerhuset, så vi kunne blive kørt hjem.

En anden tur gik til Vallø, og der var Frk. Stouman med. Hun var ældre end de andre, og vi var stadig De's med hende. Hun var så glad for at være med, at hun gerne ville være du's med os. Så da vi gik tur i parken, holdt hun en lille tale for os, om hvor glad hun var for at være med, og så hev hun en flaske portvin og små glas op af sin taske, og foreslog at hun som den ældste tog initiativet til at drikke dus. Og så drak vi rigtig dus med armen i krog med hende. Hun var sådan en fin gammel dame.⁸⁾

Ole havde digtet en sang til foreningen som vi sang hver gang vi skulle være sammen. Den lød sådan her:

"Her kommer vi Nabovitter
fra Kongestiens nordre part
vi vores sorger kvitter
for nu skal vi have det lidt rart"⁸⁾

Foreningen bestod i en årrække, men ebbede ud da nogle af beboerne flyttede, og andre blev uenige.

Så vidt vides har der ikke været andre deciderede foreninger, men der er mange forskellige fællesskaber blandt beboerne, så som fælles løb i den omkringliggende natur, hjælp til havearbejde, nabohjælp ved bortrejse, fødselsdagsfester, fælles nytårsfester og vejfester, som vil blive omtalt nærmere nedenfor.

Vejfester

I 1972 startede vejfesterne på Kongestien med at nogen skulle flytte:

"... og så skulle vi sige farvel, og det var så sørgeligt, og så hentede vi borde og stole og satte os i indkørslen og hentede mad og drikke, og så syntes vi det var så hyggeligt at sidde der sammen. Samtidig var det begyndt at blive moderne med vejfester rundt omkring, og jeg var med i bestyrelsen af grundejerforeningen, og jeg foreslog på et grundejerforeningsmøde at vi skulle have lidt mere fællesskab, f.eks. en fest" ⁸⁾

Vejfesterne har så været holdt lige siden dvs. i over 20 år, hvert år i august med skiftende antal deltagere fra ca. 60 til langt over 100 deltagere.

Det foregår således, at man selv kommer med sine borde og stole i løbet af eftermiddagen, hvorefter et festudvalg dækker borde og sørge for varme grills, samt en velkomstdrink. Deltagerne har selv det mad med som de vil grille, og alle har salat med til fælles salatbord, og de seneste år har der også været kagekonkurrence, hvilket mest er børnene der deltager i med de mest fantasifulde kager. I gamle dage fik man nogen gange maden udefra. Der findes også sanghæfter med originale Kongestisange skrevet af beboerne gennem årene. Der er altid noget underholdning, det kan være konkurrencer eller sketches og i mange år har lancier været et fast punkt på programmet. For ca 10 år siden var der også konkurrencer for børnene, men udover kagekonkurrencen er børneaktiviteterne nu flyttet til om eftermiddagen.

Derefter er der musik og dans, og det hele foregår på "Den grønne Sti" der deler Kongestien på midten. "Den grønne sti" er kommunens, og den går fra markerne ved Frederiksdal i den ene ende, til Kaplevej i den anden ende. Kongestiens vejfest foregår på det stykke der ligger nærmest vejen.

En aflægger af vejfesten er fastelavnsfesten for børn som er blevet holdt en del år for det overskud der som regel er efter vejfesten. Det foregår også på Den grønne Sti med tøndeslagning og udklædning. ⁹⁾

Skovtofte-undersøgelsen

I 1978 lavede en gruppe studerende fra Skovtofte Socialpædagogiske Seminarium, som er beliggende for enden af Kongestien på Hummeltoftevej, (i det gamle pighjem for såkaldte faldne piger "Skovtofte") en undersøgelse om hvordan børnene havde det på Kongestien, samt om de voksne var interesserede i at bruge seminariets område om aftenen og i week-ends. Det var i rektor Otto Krabbe¹⁰⁾ s tid, han var meget idealistisk, og mente ikke at Skovtofte skulle være et sted med hæk omkring, han ville gerne have at Kongestiens beboere skulle kunne komme hvor som helst og benytte sig af haven og holde generalforsamling, og hvis nogen havde lyst til at lave en skrammellegeplads, kunne de få en plads til det ¹¹⁾.

De studerendes undersøgelse blev rimelig positivt modtaget af Kongestiens beboere. 44 familier svarede, det var en svarprocent på ca. 57%. Af de besvarede skemaer var der dengang 27 familier med børn, 17 familier uden, hvoraf de 14 personer var pensionister. Undersøgelsen mundede ud i en aften på seminariet hvor Kongestiens beboere var inviteret med, og hvor de studerende fortalte om undersøgelsen, og et længevarende samarbejde startede mellem seminariet og Kongestien.

I en del år blev Skovtofte brugt af Kongestiens beboere til at spille badminton, holde juletræsfester for børnene, der var smalfilmklub for børnene, hvor pedellen viste film for en billig penge, der var øveaftener i lancier og generalforsamlingen blev holdt i kælderen i mange år.

Alt dette er stoppet nu, der er kommet ny ledelse på Skovtofte, og der var nogle beboere som ikke overholdt reglerne om oprydning o.l.

Nærbutikker

I årene 1941 - midt i 1980'erne var der nærbutikker på Virumvej tæt på Kongestien til at dække alle fornødenheder. Der var både slagter, bager, grøntforretning, manufakturhandel og fiskeforretning, samt skomager og tobaksforretning og en Schous sæbehus. Lige for enden af Kongestien lå tobaksforretningen og Schous Sæbehus. Senere blev der i Schous sæbehus elinstallatør, i samme forretning blev der senere en Irma som gik godt i mange år, og hvor grundejerforeningens nuværende formand var kassemand i sine unge dage, den blev så til købmand, der senere blev til 2 øvrige købmænd, for til slut at dreje nøglen om i 1995, som den sidste levnedsmiddelbutik i nabolaget. I mange år lå der også en farvehandel og bageren

blev til kro for derefter at ende som italiensk restaurant. I dag i 1996 findes 1 bilforhandler, 1 restaurant og 1 renseri, og det gør, at man nu er nødsaget til at køre enten til Virum Torv, Sorgenfri Torv eller Lyngby for at få sine varer, hvilket kan være besværligt for alle pensionisterne, der ikke alle har bil. Dog er der lige åbnet en glimrende købmand på Det Hvide Torv ved Virum Stationsvej, som har fine friske varer, dette hjælper meget på manglen af nærbutikker.

En beboer kan huske hvordan butikkerne var da han flyttede hertil i 1941.

"Der var en købmand lige oppe for enden af vejen, en rigtig gammeldags en med skuffer, og alt blev noteret i hånden, og regnet sammen. Nogen gange kom der en mus op af melskuffen."⁶⁾

En anden beboer kørte som bydreng for grønthandleren og hjalp også cigarhandleren, da de delte butik i 1960'erne.¹²⁾

Børnenes forhold på vejen før og nu

Der blev leget meget på vejen og i haverne i 40'erne, 50'erne og 60'erne. Nogle haver var for fine til at børnene måtte lege i dem, og andre var nærmest anlagt til at børnene kunne lege, og det samlede så mange af børnene.

Hr. Lermark fortæller hvordan børnene havde det i starten:

"De havde det godt med hinanden, de legede meget sammen ude på vejen og også i haverne, min græsplæne var helt slidt ned af børnene. De spillede med kugler, og hinkede. De havde ikke så meget legetøj, som i dag, men de havde løbehjul".⁶⁾

Hvordan er det så at være barn på Kongestien i dag? og er der forskel på aktiviteterne vinter og sommer?

"Om sommeren laver man mere med bold, og står på rulleskøjter og sjipper, og man tegner med kridt og sådan noget."¹³⁾

"Og om vinteren laver man sneboldskamp, og kælker og forskrækker folk med walkie-talkie i træerne."¹⁴⁾

En pige på vejen er vred over asfaltens beskaffenhed:

"Asfalten skulle være bedre, for man kan ikke løbe på rulleskøjter ordentligt, og det larmer, og man kan ikke løbe særlig stærkt, og hvis man skal tegne et eller andet, man kan ikke lave sådan en ost til at spille med, det kan man heller ikke gøre, for man kan ikke se den."....." Det der med vejen, det syntes jeg var ret irriterende, da de lagde det der asfalt på. Jeg troede først

de bare skulle lave det helt almindeligt, fordi de først kom med det helt almindelige, men så kom de med det der grove, det var så irriterende".¹³⁾

Det er ikke noget man som voksen tænker på, om asfalten er for ru til at løbe på rulleskøjter, eller tegne, på, men som barn betyder det meget.

Der er ikke så mange børn hjemme på vejen om dagen, de fleste mindre børn bliver passet i institutioner, så det er ikke som i vejens start hvor de fleste mødre var hjemmegående. Men sommeraftenerne på Kongestien er stadig fyldt med børn der hinker, sjipper, spiller bold eller løber på rulleskøjter.

Trafik på vejen

Der har været en del polemik på vejen gennem tiderne om hvorvidt børnene skulle have lov at lege på vejen, eller om vejen kun var forbeholdt biler. Dette emne har været til diskussion på mange grundejerforeningsmøder, og emnet kan stadig få sindene i kog.

I 1978 blev der på generalforsamlingen nedsat et udvalg, der skulle se på, hvad det ville koste at lave en trafikdæmpning, dvs. bump eller andet på vejen. I udvalget var der 2 arkitekter, der kom med et meget flot forslag til trafikdæmpning, som ikke ville skæmme vejen; men dette forslag blev nedstemt, fortrinsvis af folk uden børn. Dette førte til meget heftige diskussioner, og med jævne mellemrum, når der flytter nye folk ind med små børn, bliver sagen taget op igen. Ingen fra det gamle "trafikudvalg" ønsker dog længere at have med sagen at gøre, men overlader det til nye unge kræfter med små børn. Da det nu er blevet mere almindeligt med stilleveje end det var i 1978, kunne det måske blive en realitet inden år 2000.

Grundejerforeningen

Grundejerforeningen har eksisteret siden 1941, og møderne har været holdt forskellige steder. Restaurant Lottenborg var det foretrukne sted i mange år, siden blev det som sagt Skovtofte, derefter et par år Hotel Hvide Hus i Frederiksdal, og i de sidste år er det blevet holdt på Kaplecafeen på Kaplevej, for at vende tilbage til udgangspunktet Restaurant Lottenborg i 1996. Ved møderne er der som regel et foredrag af en eller anden art, og derefter de faste punkter som valg af bestyrelse og nedsættelse af udvalg. Der er altid et traktament af kaffe og senere snitter og øl og vand. Bestyrelsen består af 4 personer, 1 formand, 1 kasserer, 1 sekretær og 1 suppleant. Bestyrelsens arbejde går ud på at svare på henvendelser fra kommunen og andre offentlige instanser, svare på henvendelser fra beboerne, sørge for at

vejen ser ordentlig ud og i de seneste år er det også bestyrelsen der tager sig af at bestille snerydning. Bestyrelsen tager sig ikke af at afholde fester, men det gør nedsatte festudvalg. Nogle af de største sager bestyrelsen har haft at gøre med gennem årene har været hegnsager, dvs. tvistigheder mellem naboer eller mellem genboer på Frugthegnet-Kongestien. Der har også været sager om løsgående katte, skydning af skader og et nyt emne der er til diskussion er nærgående ræve. Et ømt punkt for mange beboere er de grønne græsrabatter, som har det med at blive ødelagt af parkerede biler. Græsrabatterne skal holdes pæne for at vejen ser ordentlig ud, og det er et tilbagevendende punkt på grundejerforeningsmøderne.

Beboerne

Hvem er det så der bor på Kongestien? I starten af vejens historie var der som sagt 36 huse beboede. Af dem var 3 arkitekter, 3 ingeniører og 3 håndværksmestre. De øvrige var forskellige kontorfolk og faglærte.

I 1964 var der nu 76 huse beboede og ud af dem stadig 3 arkitekter, 5 ingeniører, 16 faglærte håndværkere, 32 ansatte inden for handel og kontor og de øvrige forskellige funktionærer. I 1994 var der stadig 76 huse beboede, og nu var der 11 ingeniører, 4 arkitekter, 16 øvrige akademikere, 9 faglærte håndværkere, 8 hospitalsansatte, 14 lærere og 35 ansatte inden for handel og kontor af forskellig art. Der var også 5 fotografer. Nu er mange af husene beboede af 2 udearbejdende personer, og de fleste huse har tilbygninger, nogle af husene har fordoblet deres størrelse. Det er ikke tilladt at bygge 1. sal, men en del har bygget næsten lige så stort et hus som grundplanet dvs. 72 kvm. til. Grundene er store nok til det, men haverne bliver selvfølgelig formindsket.

En tidligere beboer der er vokset op på vejen fortæller om sin tid som avisbud omkring 1980: "Det er en bestemt type mennesker der bor på Kongestien. Da jeg gik med aviser var det helt tydeligt at Berlingske og Politiken var nogenlunde lige fordelt på vejene, men når man kom til Kongestien var det næsten udelukkende Politiken. Der er mange kulturelt interesserede mennesker eller kreative mennesker"...¹⁵⁾

2 familier har boet på Kongestien siden starten dvs. siden 1941, 18 familier har boet på Kongestien i over 30 år, så heraf kan konkluderes at vejen er god at blive gammel på. Det er nok først og fremmest husenes overkommelige størrelse, og det at de er i 1 plan. Ganske vist har nogle kælder, men trapperne er meget begrænsede. Man kan også gå lige fra stuen ud på terrassen og derfra ud i haven uden trapper, og der er tæt til naboer, hvis man har behov for hjælp. Området har også stor betydning for valget om at blive boende, da mange holder meget

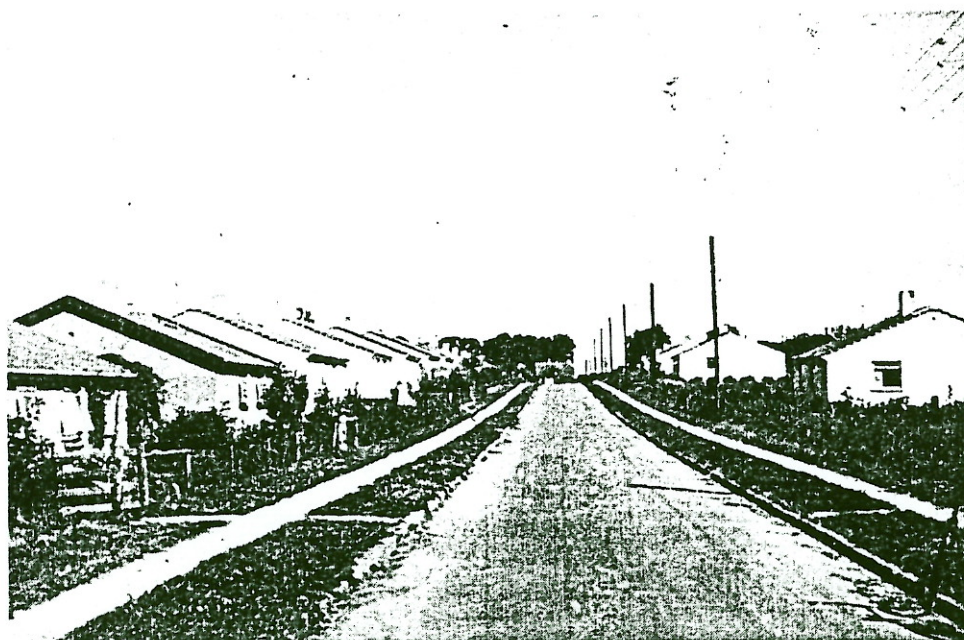
af den omkringliggende natur med søerne og mosen. Lyngby er ikke længere væk end den kan nås på under en halv time, så derfor er Kongestien stadig et eftertragtet sted at bo, selvom jeg syntes at huspriserne er steget uforholdsmæssigt meget i de seneste år.

Vores tidligere formand for grundejerforeningen Hans Toxværd-Larsen plejer at lave statistik over huspriserne, så vi kan følge med i de aktuelle priser år for år. I øjeblikket er 4 huse til salg på vejen med priser der ligger fra omkring 1 mill. - 2 mill.

Dette var et forsøg på at beskrive lidt af Kongestiens historie og livet på vejen. Der er selvfølgelig foregået mange flere interessante ting på vejen i dens 55 årige liv, end jeg her har beskrevet. Måske har dette givet nogen lyst til at fortsætte historien eller grave mere i fortiden.

Virum

januar - april 1996

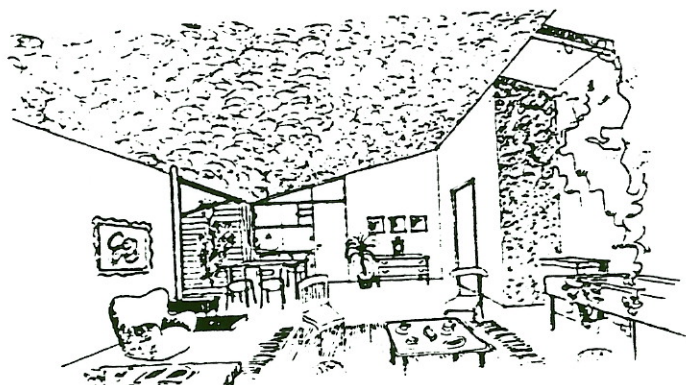

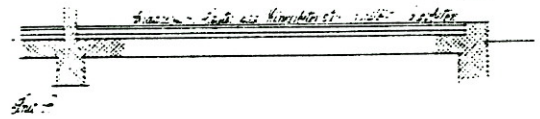
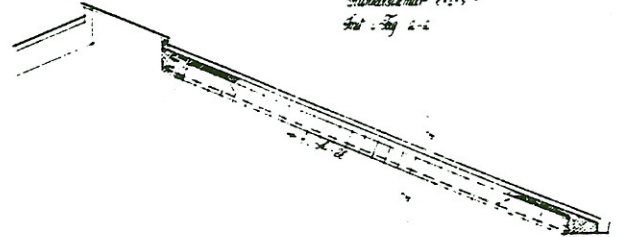
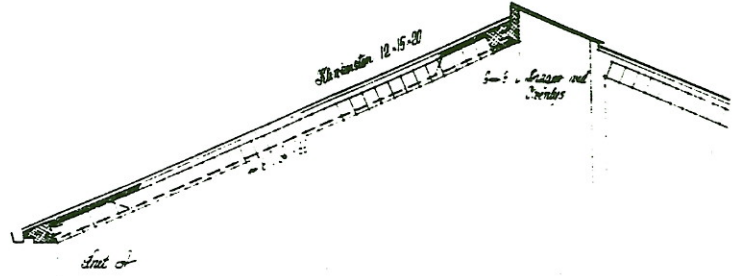
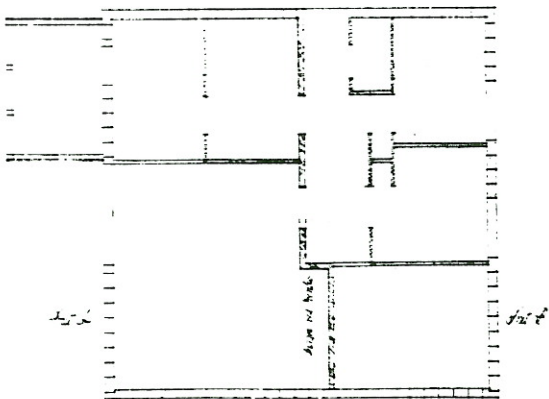
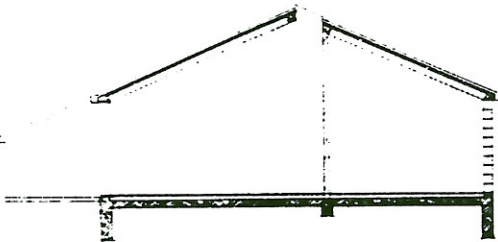
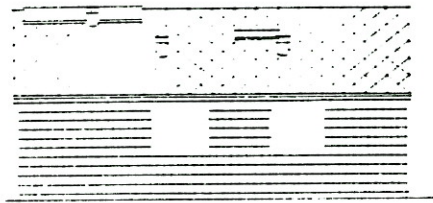
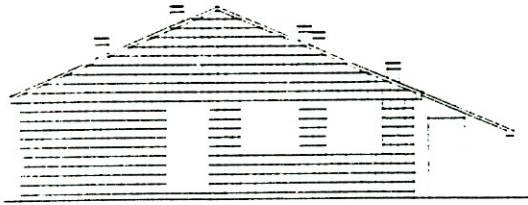
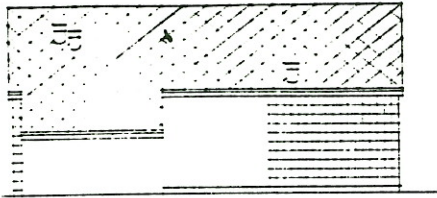
Kongestien (dengang Spurveskjulbakken) set mod nord i 1944, da vejen og husene var 3 år gamle.

Byhistorisk Samling

Litteratur

- 1) (Mervild, Stig: "Virum-1928-1938", Byggeforum nr. 1, sept. 1938, s. 129, København 1938).
- 2) Politiken 10.11.1940
- 3) Lisbet Balslev Jørgensen: "Arkitekten Mogens Lassen. En biografi." Arkitektens Forlag 1989 s. 145.
- 4) I en avisartikel fra februar 1942,
- 5) Interview med Mogens Munch Lassen, Kongestien 63
- 6) Interview med Leopold G. Lermark Kongestien 65
- 7) (Lyngby bogen 1959)
- 8) Interview med Aase og Ole Gottlieb Kongestien 66
- 9) Interview med Hans Hegelund Christensen, Kongestien 28
- 10) Otto Krabbe født 12/1- 1910 cand theol 1934. Forstander for Skovtofte børneforsorgsseminarium fra 1965 - ca. 1980.
- 11) Interview med Kirsten Verner, Kongestien 10
- 12) Interview med Bjarne Jepsen, Kongestien 20
- 13) Interview med Eva Kofoed Wiuf, Kongestien 27
- 14) Interview med Mette Christensen, Kongestien 59
- 15) Interview med Per Ladefoged, tidligere Kongestien 2
- 16) Christian Winther 1796-1876, dansk digter.

Handwritten text: *Handwritten 12-15-21*

